

Şantiye yaşamında özgüven

Sevgili Özcan Dumanlılar benden sondaj şantiyelerinde yaşadığım birkaç ilginç anımı yazmamı istediğinde, aklıma bir anda Temel'in meşhur fıkrası geldi. Hani, Temel İngiltere de trafiğe sağ yönden girdiğinde yapılan, "adamın biri ters yöne girdi" anonslarına "Hangi biri, hangi biri?" diyerek karşılık verir ya işte bende bu isteği aynı karşılıkla cevapladım kendi kendime.

Dostlar, insan, hayatının yaklaşık yirmi yedi senesini şantiyelerde, daha doğrusu içme suyu sondaj şantiyelerinde geçirince, yaşamının çok büyük bir parçası olan bir süreçten bahsettiğini fark ediyor ve bu olguya nasıl yaklaşması gerektiğine karar veremiyor.

Evet 1985 senesinde merhaba dedim bu hayata. O yıl, İller Bankası sınavını kazanıp, yeni bir yaşama atlama yaptığım yıldır. İşe başladığım günün bir gün sonrasında, İzmir'in Selçuk ilçesinde başlayan şantiye hayatım, bugünlere kadar sürdü geldi. İller Bankası, belediyelere teknik hizmetler vermekle mükellef bir kuruluş olduğundan, benim bu yirmi yedi senem, Türkiye'nin dört bir bucağında, yüzlerce belediyeye ve oranın sakinlerine içme suyu temin etmekle, daha doğru bir ifadeyle, yer altında yatan suyu, yani hayatı onlara kavuşturmakla geçti.

Gelelim tekrar anılar meselesine. Bence şantiyenin varlığı, oradaki yaşamı paylaşan kişi için, hayatının o andaki bir sürecidir ve orda yaşanan her an, anılar zincirinin bir parçasıdır. Yaşamın kendisi nasıl karmaşık bir olguysa, şantiyelerde de kendine özgü ve dışarıdan bakanlara garip ve anlaşılabilir gelen olaylar, ilişkiler ve çelişkiler vardır mutlaka. Teknik problemler

kadar, şantiyeye yansıyan yöreyle ilgili kavgalar, soygunlar, sel ve aşırı kardan kaynaklanan problemler, yol anıları, kazalar, değişik coğrafyalardaki kültür ve insanlarla tanışmalar, yemek ve ikamet sorunları gibi daha nice sayısız örnekler iyi ve kötü yanlarıyla, her şantiyecinin anılar dağarcığını süslemektedir eminim.

İsterseniz biz olaya, tek tek örneklerle değil de, bütün olarak bakalım. Bu bakış açısında en geniş alanı, genç jeoloji mühendisleri ve mühendis adaylarına vermeyi tercih ediyorum. Tarif ettiğim bu hedef kitlenin büyük bir çoğunluğunun önünde, belki de uzun yıllar sürecek bir şantiyecilik yaşamı olacaktır. Bugünkü gençliğin büyük bir bölümünün sorunu olan ve sosyal ve kültürel açıdan kendini geliştirmemenin sonucu olarak ortaya çıkan özgüven eksikliği, şantiye ortamında kendini açıkça belli etmektedir. Mesleki alt yapı ne kadar sağlam olursa olsun, eğer bu özgüven yetersizliği ortaya çıkıyorsa, şantiye uyumu ve yaşamı o arkadaşı biraz zorlayacak demektir. Elinde çekiç ve pusulayla meslek icrasının, yerini, mühendislik jeolojisinin ağırlık kazandığı uğraş alanlarına bıraktığı tartışılmaz bir gerçektir. Bu gerçeğin geri planında da şantiye yaşamı ve oranın kendi gerçekleri yatmaktadır. Bu gerçeklerin başında da, orda sizi bekleyen ve belki de yönetip yönlendirmeniz istenen bir alt kadronun varlığı gelmektedir. Meslek bilginizin ana destek noktası olan özgüven, işte en çok bu bağlamda kendine olan ihtiyacı göstermektedir diyerek, iyi anladığınıza emin olduğum bu konuyu daha fazla uzatmak istemiyorum.